TENTAMEN I DVA 201 FUNKTIONELL PROGRAMMERING MED F#

Fredagen den 5 juni 2015, kl 14:10 - 18:30

LÖSNINGSFÖRSLAG (reviderat 2015-06-07)

UPPGIFT 1 (7 POÄNG)

a) Vi gör en rättfram lösning där vi rekurserar genom listan, returnerar true om vi stöter på ett element för vilket predikatet blir sant samt returnerar false om vi når den tomma listan:

b) Först "mappar" vi predikatet p över listan, vilket ger en lista av booleans. Sen tar vi "or" över alla elementen i den listan med hjälp av List.fold. För att göra det hela riktigt elegant uttrycker vi allting som funktioner över listor, med hjälp av partiell applikation, och kopplar ihop funktionerna med funktionskomposition:

```
let exists p = List.map p >> List.fold (||) false
```

UPPGIFT 2 (2 POÄNG)

Det beror på om man skriver in deklarationerna efter varandra, i F# interactive, eller om man lägger båda deklarationerna i en modul i en fil och läser in.

I det första fallet kommer man att få ett typfel. I den första deklarationen kommer typen på x + x att defaulta till int, vilket medför att f får typen int \rightarrow int. I deklarationen av g får f sedan en float som argument, vilket inte går ihop sig.

I det andra fallet kommer däremot typinformationen från deklarationen av g att användas tillsammans med typinformationen för f, för att lösa upp ev. tvetydigheter. Typinferensen kommer då att komma fram till att både f och g kan ha typen float -> float, vilket blir den erhållna typningen.

Jag kommer att godkänna endera av svaren ovan, om den givna motiveringen är tillräcklig.

UPPGIFT 3 (4 POÄNG)

Återigen en enkel rekursion över listorna, där vi går igenom element per element, matchar ut de olika fallen, och beräknar motsvarande element i resultatlistan på det sätt som anges i varje enskilt fall:

```
let rec optadd 11 12 =
   match (11,12) with
   | (Some x::xs,Some y::ys) -> (x + y) :: optadd xs ys
   | (Some x::xs,None::ys) -> x :: optadd xs ys
   | (None::xs,Some y::ys) -> y :: optadd xs ys
   | (None::xs,None::ys) -> 0 :: optadd xs ys
   | -> []
```

UPPGIFT 4 (3 POÄNG)

- a), b) Båda evalueringsordningarna kommer att ge samma resultat. När g 0 räknas ut kommer villkoret att bli sant, varvid 1 returneras.
 - c) Ivrig evaluering (call-by-value).

UPPGIFT 5 (4 POÄNG)

En övning i hur man kombinerar sekventiell programmering med rekursion i F#. Lösningen består av två delar: en yttre "wrapper" writearray som är den som anropas: den öppnar och stänger filen och däremellan lämnar den kontrollen till den lokala funktionen write_local. Den lokala funktionen fungerar som en loop: den skriver ut en rad till filen, räknar upp sitt lokala numeriska argument med ett, och anropar rekursivt sig själv.

```
open System.IO
let writearray name (a : int []) =
  let file = File.CreateText(name)
  let n = a.Length
  let rec write_local i =
    if i = n then () else file.WriteLine(string a.[i]) ; write_local (i+1)
  in write_local 0 ; file.Close()
```

(Notera den explicita typningen av array-argumentet a. Denna är nödvändig för att deklarationen ska gå genom typinferensen. Jag drar inte några poäng om man har missat den.)

UPPGIFT 6 (6 POÄNG)

a) Det är lämpligt med en träd-datatyp som moellerar hur lådor kan ligga inuti varandra. Vi använder konstruktorerna Black och White för att markera en lådas färg. Den "tomma lådan" Empty markerar avsaknad av låda:

```
type BoxTree = White of BoxTree * BoxTree * BoxTree * BoxTree * BoxTree * BoxTree * BoxTree | Empty
```

b) En enkel trädrekursion:

UPPGIFT 7 (4 POÄNG)

Vi definierar $P(xs) \iff xs @ [] = xs$. Sen visar vi $\forall xs. P(xs)$ med induktion över listor. Detta bevisar påståendet. Vi kan använda funktionsdeklarationen av "@" (List.append). Den ger upphov till följande två ekvationer:

$$[] @ xs = xs$$
 (1)

$$(x::xs) @ ys = x::(xs @ ys)$$
 (2)

Vi genomför nu induktionsbeviset.

Basfall, visa att P([]) gäller, dvs. [] @ [] = []. Vi har [] @ [] = (pga. (1)) = [] vilket skulle visas.

Induktionssteg: Antag att P(xs) ("induktionshypotesen") gäller, visa att P(x::xs) gäller för godtyckligt x. P(xs) är samma som

$$xs @[] = xs$$
 (3)

Vi vill visa P(x::xs), dvs.

$$(x::xs) @ [] = x::xs$$

Låt os visa att vänsterledet (VL) är lika med högerledet (HL). Vi har, för godtyckligt x, att

Detta visar induktionssteget.

Eftersom vi visat både basfall och induktionssteg har vi visat $\forall xs. P(xs)$, vilket ger det sökta resultatet.